

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1294/2014
21.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. В.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 2/14-84 од 13.05.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу ЗКж 337/14 од 16.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.М., адв. В.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 2/14-84 од 13.05.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу ЗКж 337/14 од 16.09.2014. године, у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2 тачка 1. ЗКП-а, док се исти захтев у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 2/14-84 од 13.05.2014. године окривљеном М.М. је за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ изречена судска опомена. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 2.000,00 динара, као и да приватном тужиоцу накнади трошкове кривичног поступка у износу од 82.210,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу ЗКж 337/14 од 16.09.2014. године делимично је усвојена жалба пуномоћника приватног тужиоца тако што је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка и окривљени М.М. за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде и истовремено одлучено да ако окривљени изречену новчану казну не плати у одређеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је такође обавезан да приватном

тужиоцу накнади трошкове кривичног поступка у износу од 109.960,00 динара, док је у осталом делу првостепена пресуда остала неизмењена. Жалба браниоца окривљеног одбијена је као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.М., адв. В.Ј., из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1. и став 2. и став 4. ЗКП-а, и то због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешне примене кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, а све налазећи да се ради о питањима од значаја за правилну и уједначену примену права с`предлогом да Врховни касациони суд преиначи и првостепену и другостепену пресуду тако што ће донети ослобађајућу пресуду а затим обавезе приватног тужиоца да накнади окривљеном осим трошкова првостепеног поступка и трошкове поводом састава жалбе и трошкове састава захтева за заштиту законитости или пак да укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адв. В.Ј. је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је правноснажна пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, јер је заснована на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. Наиме, по ставу браниоца суд је одлуку о спајању поступка донео читајући „само некакву“ фотокопију тужбе К бр. 1326/14, а да притом није извршио увид у списе предмета Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 1326/14 (које притом у образложењу пресуде погрешно означава као К бр. 326/14) и К бр. 1295/13.

Истакнути наводи браниоца окривљеног по оцени Врховног касационог суда су неосновани, а из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је суд у конкретном случају предлог браниоца окривљеног да се изврши спајање кривичних предмета тога суда К бр. 1295/13 и К бр. 1326/13 одбио уз образложење да исти нису везани за догађај који се одвијао између окривљеног и приватног тужиоца дана 24.12.2013. године као и да би вођење јединственог поступка довело до одуговлачења поступка.

Како је вођење јединственог поступка само могућност али не и обавеза суда, што значи да је ствар слободне оцене суда у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да се неосновано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, да је правноснажна пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, због

чега је захтев браниоца у том делу одбио као неоснован на основу члана 491. став 1. ЗКП-а.

Надаље, као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП-а, а наиме да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца.

Међутим, иако бранилац захтев за заштиту законитости подноси због повреде због које је подношење захтева дозвољено, из образложења захтева у коме се наводи да је нејасно које је то инкриминисане изразе окривљени упутио приватном тужиоцу, обзиром да суд једне наводи у изреци пресуде а друге у образложењу, произилази да указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа у правноснажним пресудама, те битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Осим тога, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче се повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а, уз образложење да суд погрешно поклања веру исказу приватног тужиоца јер је потврђен исказима саслушаних сведока и повреда из члана 439. тачка 3. ЗКП-а, да је другостепени суд преиначењем одлуке о кривичној санкцији повредио закон а преиначењем одлуке о трошковима кривичног поступка учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 441. став 4. ЗКП-а, што такође представља дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, али исте бранилац окривљеног образлаже тако што указује, као и код претходне повреде, на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа, а што не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји, па како бранилац окривљеног у поднетом захтеву само формално означава повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП-а, члана 439. тачка 2. и 3. ЗКП-а и члана 441. став 4. ЗКП-а, а указује на недозвољене разлоге, односно погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд исти у том делу одбацио.

С`тога је, из изнетих разлога, Врховни касациони суд донео одлуку као у изреци, а на основу одредбе члана 490. и 491. став 1. ЗКП-а, у односу на одбијајући део, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП-а, у делу у којем је захтев одбачен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**